

0047. Urząd zbawienia ludzkiego

(Miod., s. 13-15)

1. U- rząd zba-wie - nia ludz-kie - go, Po - trze- bo-wał pil - nie - te - go

By u - pa- dek Bóg na- pra- wił, Czło- wie-ka grzesz - ne - go zba - wił.

2. Pan Bóg w Trójcy świętej radził, * By świat zbawił, grzechy zgładził,
Przez wcielenie Syna swego, * Sprawa Ducha najświętszego.
3. Panna od wieku przejrzana, * Archaniołem obesłana:
Żeby na to przyzwoliła, * Matką najwyższego była.
4. Mówiąc: Zdrowaś bądź Maryja, * Łaskiś pełna żadna inna,
Pan jest z tobą od stworzenia, * Nie lękaj się pozdrowienia.
5. Oto poczniesz najwyższego, * Syna Boga wszechmocnego,
I porodzisz Boską mocą, * Ducha świętego pomocą.
6. Panna się z tego zdumiała, * Czego przedtem nie słyszała,
Wola Bożą być baczyła, * Aniołowi przyzwoliła.
7. O czym sprawnie wysłuchawszy, * Rzekła Posłowi powstawszy:
Służebnicam Pana mego, * Stań się według słowa twego.
8. Duch święty natychmiast zstąpił, * Ciało Panieńskie poświęcił;
Słowo Boże jest wcielone, * Ludzkie plemię wybawione.
9. Przy tej tak wdzięcznej nowinie, * Którąć Anioł prawi ninie,
Pełną łaski Panno prosim, * Łaskę Pańską niech odnosim.
10. W tobie jest obliwość wszelka, * A w nas jej potrzeba wielka,
Maryja morzem łask słyńcą, * Dozwól łaskom na nas spływać.